

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-4229/18-2

PRILIČNO
12. 07. 2019

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda mr.sc. Inge Vezmar Barlek, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja / protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 10 UsI-133/17-7 od 25. svibnja 2018., na sjednici vijeća održanoj 27. ožujka 2019.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba i potvrđuje presuda Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 10 UsI-133/17-7 od 25. svibnja 2018.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, KLASA: UP/I-344-08/16-02/75, URBROJ: 376-04-17-4 od 1. ožujka 2017., a kojim je odbačen kao nedopušten zahtjev za rješavanje spora tužitelja s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatskom poštom d.d. Zagreb (dalje: HP), u vezi s rješavanjem prigovora zbog neprofesionalne usluge prilikom slanja preporučene pošiljke u međunarodnom prometu. Upravni sud u Splitu ocijenio je pobijano rješenje tuženika zakonitim pozivom na odredbu članka 54. stavak 1., stavak 4. i stavak 5. Zakona o poštanskim uslugama (Narodne novine, broj 144/12., 153/13. i 78/15., dalje: ZPU) kao i odredbu članka 55. stavka 1. ZPU-a, uz obrazloženje kako tužitelj nije podnio prigovor kojeg ima u vidu odredba članka 54. ZPU-a pa je stoga rješenjem tuženika pravilno odbačen tužiteljev zahtjev i to na temelju odredbe članka 41. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.) u vezi s odredbom članka 55. ZPU-a.

U žalbi izjavljenoj na pobijanu presudu tužitelj navodi kako je donesena na temelju pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila sudskog postupka. Smatra da je netočan zaključak prvostupanjskog suda prema kojemu se jedna poštanska usluga koja je obavljena bez pristanka i suglasnosti korisnika poštanske usluge, ovdje tužitelja smatra

cjelovitom uslugom. Ističe kako je njegov prigovor podnesen HP-u 9. rujna 2016., zakonit čak i bez obzira na to je li HP obavio cjelovitu ili necjelovitu uslugu, jer da prema članku 54. stavku 8. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge HP-a, korisnik poštanske usluge može podnijeti pisani prigovor HP-u i s drugih osnova, a ne samo na osnovi prigovora iz članka 54. stavka 1. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge. Smatra kako je donošenje Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge HP-u odobrio tuženik i da taj isti tuženik mora poštivati odredbe Općih uvjeta. Predlaže ovom Sudu da poništi pobijanu presudu i donese zakonitu odluku.

Tuženik u odgovoru na žalbu u cijelosti se protivi navodima iz žalbe. Smatra da je prvostupanjski sud sukladno pravilno utvrđenom činjeničnom stanju pravilno primijenio materijalno pravo i odbio tužbeni zahtjev tužitelja. Navodi da nema osnove za uvaženje navoda tužitelja koji u žalbi nije iznio nikakve nove činjenice i dokaze u odnosu na ono što je prethodno utvrđeno. Ostaje kod odgovora na tužbu od 7. srpnja 2017. Predlaže ovom Sudu da odbije žalbu tužitelja kao neosnovanu i potvrdi prvostupanjsku presudu.

Tužitelj u podnesku u kojem se očituje na odgovor na žalbu tuženika, u bitnom navodi kako tuženik nije odgovorio na njegovu tvrdnju da je bio nadležan za rješavanje ove pravne stvari bez obzira radi li se ili ne o cjelovitoj usluzi HP-a. Smatra da je za svoje navode iz žalbe ponudio dva argumenta, a da je tuženik ne očitujući se na njih utvrdio kako je pobijana presuda zakonita. Stoga traži od ovoga Suda da uzme u obzir sve činjenice koje je on naveo.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih razloga (članak 73. stavak 1. Zakon o upravnim sporovima Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS), ovaj Sud ne nalazi postojanje ni jedne žalbene osnove propisane odredbom članka 66. stavka 1. ZUS-a, zbog koje bi pobijana presuda bila nezakonita.

Iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelj 25. kolovoza 2016., HP-u, poslovnici u Splitu, Hercegovačka 1, podnio prigovor zbog neprofesionalne usluge prilikom slanja preporučene pošiljke s povratnicom za inozemstvo. Iz istog prigovora proizlazi da je djelatnica navedenog poštanskog ureda samovoljno i neovlašteno označila dopunsku uslugu „Plus“, iako takvu uslugu tužitelj nije zatražio. Zbog navedenog, tužitelj je odustao od slanja pošiljke u tom poštanskom uredu i uslugu je obavio u drugom poštanskom uredu na drugoj adresi u Splitu, a gdje po njegovim navodima nije bilo nikakvih problema prilikom slanja pošiljke odnosno označavanja usluge koju nije zatražio.

Odgovarajući na prigovor tužitelja HP je u svojem dopisu od 1. rujna 2016., istaknula između ostalog, da je za sve preporučene pošiljke međunarodnom poštanskom prometu osiguran brži postupak usmjerenju prijenosa u odnosu na ostale pošiljke te da je i tužiteljeva pošiljka zaprimljena kao prioritetna preporučena pošiljka što da je u skladu s odredbama članka 8. stavka 2. Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge (HP Glasnik, broj 14/14., 25/14., 10/15. i 16/15.) i članka 20. ZPU-a. Iz istog dopisa proizlazi uputa tužitelju da se u slučaju nezadovoljstva odgovorom obrati Povjerenstvu za pritužbe potrošača pri Hrvatskoj pošti d.d. sukladno odredbi članka 54. stavka 5. ZPU-a. Nadalje, proizlazi da je tužitelj na zaprimljeni dopis HP-a podnio pritužbu Povjerenstvu za pritužbe potrošača Hrvatske pošte d.d. u kojoj je istaknuo da se njegov prigovor odnosio samo na način na koji

se ispunjava obrazac Hrvatske pošte „Potvrda o primitku“ te da uopće nije bilo riječi o cijeni poštanske usluge niti o načinu slanja preporučenih pošiljki za inozemstvo.

Povjerenstvo za pritužbe potrošača pri HP-u je dopisom od 12. listopada 2016. odgovorilo tužitelju kako je donijelo zaključak s tumačenjem nakon provedene rasprave, da za slanje međunarodne preporučene pošiljke u Francusku postoji isključivo opcija slanja prioritetne preporučene pošiljke te da bez obzira je li na potvrdi o primitku označena usluga „Plus“, cijena je ista i s pošiljkom se postupa kao s prioritetnom. Povodom zaprimljenog dopisa Povjerenstva za pritužbe potrošača pri HP-u tužitelj je podnio zahtjev za rješavanje spora tuženiku tvrdeći da ni jedan djelatnik poštanskog ureda nema pravo ispunjavati potvrdu o primitku pošiljke umjesto korisnika te dopisivati ili upisivati nešto protiv njegove volje i suglasnosti, jer da je postupanje po tome kršenje odredbe članka 54. ZPU-a. Tuženik je kao što je naprijed navedeno pobijanim rješenjem odbacio kao nedopušten tužiteljev zahtjev pozivom na odredbe članaka 54. i 55. ZPU-a utvrdivši da tužitelj nije podnio prigovor koji bi bio u doseg odredbe članka 54. ZPU-a, a koji bi bio osnova za pokretanje rješavanja spora između davatelja i korisnika poštanske usluge. Stoga je utvrdio da se ne može odlučivati o osnovanosti predmetnog zahtjeva jer ne postoje zakonske pretpostavke za vođenje postupka. Prema obrazloženju pobijane presude s takvom ocjenom tuženika suglasio se i prvostupanjski sud.

Odredbom članka 54. ZPU-a koja je citirana u obrazloženju pobijane presude propisano je u kojim se slučajevima može podnijeti prigovor davatelju poštanskih usluga. Nadalje, iz odredbe članka 2. točke 10. ZPU-a, proizlazi da je korisnik poštanskih usluga pravna ili fizička osoba koja se koristi poštanskim uslugama, kao pošiljatelj ili primatelj poštanske pošiljke, dok je u točki 16. istog članka navedeno da je pošiljatelj pravna ili fizička osoba koja šalje poštansku pošiljku i koja je nositelj svih prava i obveza iz ugovora, do propisanog uručenja poštanske pošiljke.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi, a što ne spori ni tužitelj, da isti predmetnu radnju slanja pošiljke za inozemstvo nije obavio pri poštanskom uredu u Splitu, Hercegovačka br. 1, nego je tu radnju obavio u drugom poštanskom uredu u Splitu, a da se njegov prigovor odnosi na neprofesionalnu uslugu djelatnika upravo u poštanskom uredu u Splitu, Hercegovačka 1, u kojemu nije obavljena radnja slanja pošiljke koja je obavljena u drugom poštanskom uredu.

Imajući u vidu ukupnost navedenih odredaba ZPU-a kao i naprijed utvrđeno činjenično stanje ovaj Sud nalazi kako se tužitelj, s obzirom da nije poslao poštansku pošiljku u poštanskom uredu u odnosu na uslugu čijeg djelatnika je podnio prigovor, ne može smatrati korisnikom poštanskih usluga, budući da nije pošiljatelj poštanske pošiljke u smislu odredaba ZPU-a, čime ne može biti niti nositelj prava i obveza iz ugovora do uručenja poštanske pošiljke (članak 2. točka 16. ZPU-a). Zbog toga tužitelj nije ovlašten podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u smislu članka 54. stavka 1. ZPU-a, budući da iz te odredbe proizlazi da podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga može samo korisnik poštanskih usluga, a definicija korisnika poštanskih usluga je dana u citiranoj odredbi članka 2. točke 10. ZPU-a.

